

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14786/2023
21.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лесковцу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 65/2023 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној 21.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 65/2023 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П2 45/22 од 04.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени вршио насиље у породици према својој емотивној партнерки ББ из ... тако што јој је угрожавао телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, вређањем, дрским и безобзирним понашањем и физичким нападом. Ставом другим изреке, према туженом је одређена мера заштите од насиља у породици и забрањено му је даље узнемиравање своје емотивне партнерке ББ из ..., вређањем, дрским и безобзирним понашањем и физичким нападом, под претњом новчаног кажњавања због непоштовања судске одлуке. Мера заштите од насиља у породици трајаће годину дана од дана пријема пресуде, с тим што се може продужавати све док не престану разлози због којих је мера била одређена. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 65/2023 од 09.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање туженог на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је неосновано, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона. Указивање ревидента на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП, није било предмет оцене овог суда јер иста није истицана у поступку пред другостепеним судом. Нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП на коју се ревизијом указује, јер је другостепени суд одлучивао без расправе на основу чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди, па повреде нису учињене пред другостепеним судом због ког разлога би се ревизија могла изјавити на основу члана 407. став 1. тачка 3. тог закона. Указивање ревидента на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом, у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, ББ је била запослена код туженог ради обављања кућних послова, са којим је повремено одржавала интимне односе. Дана 29.12.2021. године, тужени је погрдним речима вређао ББ, а затим је отишао до кухиње, узео кухињски нож и кренуо према њој са намером да је убоде у стомак. ББ је да би се одбранила, руком ухватила сечиво када је посекала руку, затражила је од туженог да је пусти, након чега је тужени почео да је чупа за косу, удара и шутира, једном руком ју је гушио, све док није успела да отвори прозор и дозове помоћ. Наређењем МУП ПУ Лесковац од 29.12.2021. године, туженом је изречена привремена мера забране контактирања и приласка жртви ББ у трајању од 48 сати. Решењем Вишег суда у Лесковцу Кпп 63/21 од 30.12.2021. године, осумњиченом, овде туженом је одређена мера забране прилажења, састајања или комуницирања са ББ, као и мера забране напуштања боравишта. Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад у Лесковцу у конкретном случају је сврсисходно изрицање мере заштите од насиља у породици и забране узнемиравања у трајању од једне године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужени вршио психичко и физичко насиље према емотивној партнерки ББ тако што ју је вређао, претио, ударао и чупао, односно дрско и безобзирно се понашао према њој, па су имајући у виду да се ради о безобзирном понашању које има карактер насиља и којим се угрожава спокојство ББ, одлучили да је у конкретном случају целисходно изрицање мере заштите од насиља у породици у трајању од годину дана, а у циљу спречавања поновног насиља.

По оцени Врховног суда правилно је становиште нижестепених судова о основаности тужбеног захтева изрицањем мере заштите од насиља у породици у конкретном случају.

Насиље у породици, дефинисано одредбом члана 197. став 1. Породичног закона („Сл. гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15), подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог

члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), одређени су ставом 2. истог члана, уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Из утврђеног чињеничног стања, судови основано закључују да се понашање туженог према ББ, карактерише као насилничко и које одступа од уобичајног понашања у међусобним односима чланова породице (они су чланови породице на основу члана 197. став 3. тачка 5 Породичног закона). Испољено понашање туженог угрожава превасходно физичко и душевно здравље и спокојство ББ, код које ствара осећај неспокојства, узнемирености, несигурности и страха, као и бојазни за сопствени живот, што оправдава изрицање мере заштите од насиља, предвиђене чланом 198. став 2. тачка 5. и члана 199. Породичног закона. Наиме, имајући у виду све околности конкретног случаја, изрицање ове мере заштите од насиља у породици неопходно је како би се ББ пружила заштита и обезбедили мир и спокојство за одређени временски период и као таква представља адекватну меру заштите од насиља према утврђеној врсти и обиму насиља.

Наводима ревизије оспорава се правилна примена материјалног права, а заправо се наводи ревизије односе посредно или непосредно на чињенично стање које по мишљењу ревидента није правилно или потпуно утврђено у спроведном поступку. Међутим, ови наводи нису основани и не доводе у сумњу правилност побијане пресуде, у погледу примене материјалног права садржаног у наведеним одредбама Породичног закона, које су нижестепени судови правилно применили одлучујући о одређивању предложених мера заштите од насиља у породици. Зато су као неосновани оцењени сви ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, док оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Ревизијски наводи којима се указује да је тужени, као окривљени у кривичном поступку ослобођен оптужби које му се стављају на терет по поднетој кривичној пријави нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, имајући у виду да је грађанскоправна одговорност шира од кривичноправне одговорности и да могућност пружања грађанскоправне заштите ББ и по Породичном закону није искључена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић